

Галина Малик
ЧОМУ ПАПУГА НЕ НАВЧИВСЯ РОЗМОВЛЯТИ

Колись дуже давно Папуга не вмів розмовляти.
А навчитися йому дуже хотілося.
Полетів він до великого болота, в якому лежали бегемоти.
— Яке гарне болото! — казали вони і занурювалися у те болото по самісінькі очі.
Папузі болото зовсім не подобалося. Але, щоб навчитися розмовляти, він повторював за бегемотами:
— Гар-р-рне болото! Гар-р-рне болото!
Потім він побачив Черепаху, яка милувалася своїм панцирем і примовляла:
— Який чудовий панцир!
Папуга зовсім не вважав, що він чудовий. Але, щоб навчитися розмовляти, повторював за Черепахою:
— Чудовий панцир-р-р! Чудовий панцир-р-р!
На галявині він побачив смугастих тигрів.
Вони грілися на сонці і казали одне одному:
— Як добре бути тигром!
Папуга вважав, що найкраще бути таки папугою. Але, щоб навчитися розмовляти, повторював за тиграми:
— Добр-р-ре бути тигр-р-ром! Добр-р-ре бути тигр-р-ром!
А коли вирішив, що вже навчився розмовляти, сів на гілку і почав горлати з усієї сили:
— Гар-р-рне болото! Чудовий панцир-р-р! Добр-р-ре бути тигр-р-ром!
Нічого іншого йому не вдавалося.
Бо він звик повторювати лише чужі слова.